

„V nemocnici jsem zavřená skoro pořád.“

Začarovaný kruh nízkých základních mezd/platů ► přesčasů ► nedostatku personálu ► ničení osobního života ► a tak pořád dokola...

Politici i managementy se drží svého receptu na „řešení“ personální krize: S pomocí nízkých základních mezd/platů „motivovat“ zdravotníky k přesčasům. – Přesčasy provoz „zazáplatují“, nahradí chybějící personál. A nejen to. – Přesčasy taky nafouknou mzdy/platy, v médiích a výročních zprávách se poté dá ukazovat, „jak zdravotníkům rostou peníze“, a tvrdit, že „finanční ohodnocení je už netrápí“.

A pokud se přesčasům postaví do cesty paragrafy, vyřeší se to výjimkou. V roce 2008 tak parlament na pět let umožnil ve zdravotnictví překračování zákonného limitu 416 hodin ročně. Teď se chystá schválit další pětiletou výjimku, která nemocnicím předhodí lidské zdroje navzdory evropské směrnici, které má přesčasy regulovat.

Je to začarovaný kruh, spíš ale spirála, co nás tlačí dolů.

Do nemocnic se personál nehrne kvůli přesčasům a malým penězům. Nedostatek personálu se vytluoká dalšími přesčasy. Na jednu stranu nás k nim nutí nízké základní mzdy/platy, na druhou stranu přesčasy státu a managementům nemocnic umožňují dál neřešit nedostatek lidí adekvátním navýšením základních platů/mezd. Nízké základy jsou jejich pomocníkem, který jim nahání zdravotníky do práce za chybějící personál.

Jenže onoho personálu chybí víc a víc. Přesčasy, zakomponované do provozu nemocnic snad už navěky, od práce v nemocnici odrazují: kradou osobní život, vyčerpávají, ohrožují nás popotahováním za chybu, které se pod takem dopustíme. Kdo by o to stál?

Čím víc bude chybět personálu, tím méně bude práce v nemocnici lákat. Tím větší porce přesčasů si budou nemocniční továrny vynuocovat: jde přece o pacienty!

Kdysi, v zakládajícím prohlášení Iniciativy sester v roce 2016, jsme připomněli, že na trhu platí: když poptávka po zboží převyšuje jeho nabídku, cena onoho nedostatkového zboží roste. V případě zboží jménem pracovní síla se z onoho principu zaměstnavatelům, i s pomocí státu, daří utéct: pracovní síly zdravotníků je na trhu málo, její cena, tedy mzda/plat ale neroste, jak by jejímu nedostatku odpovídalo.

Tržní princip nás evidentně nezachrání. Ani politici, pro obě výjimky hlasovali a hlasují napříč politickými stranami, zleva doprava. Nezachrání nás ani paragrafy. Ani vyjednávání. Začarovaný kruh nerozsekne nic z toho.

Sešup po spirále dolů můžeme zastavit snad jen my. Jen když se na situaci podíváme realisticky a kolektivně, když uvidíme tohle: vylepšování si nízkých základů skrze dohody, „bouchání přesčasů“ jsou individuální strategie, jak si momentálně finančně přilepšit, které však managementům a státu dál umožňují nedostatek personálu neřešit, které nás vězní v nemocnici a které z ní dělají místo, jemuž se je na pracovním trhu lépe vyhnout.

Iniciativa sester ::: organizujemese.cz ::: Facebook: [Iniciativa sester](#)